

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

II U 359/2024-26

REPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
3
Dunajska 56, 1000 Ljubljana

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V MARIBORU
ODLOČBA JE PRAVNO MOČNA
sodišče v _____
dne 28.3.2025
Podpis pristojne sodne osebe:

Prejeto: U 1 -04- 2025	Slg: 4 Doc 5
Številka zadeve: 06297-18/2024 K2	Pril.: 1/2025 YKX
V vrednosti:	Vred.:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Nevenki Debi,

v upravnem sporu tožeče stranke: **dr. SAMO PETER MEDVED**,

ki ga zastopa dr. Marija Hladin, odvetnica v Škofji Loki, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Komisija za preprečevanje korupcije, Dunajska cesta 56, Ljubljana,

zaradi kršitve integritete,

o **tožbi** zoper Ugotovitve o konkretnem primeru Komisije za preprečevanje korupcije št. 06216-22/2023/56 42128 z dne 4. 10. 2024,

po 19. marca 2025 opravljeni javni glavni obravnavi, po tem, ko si je sodišče izdajo sodbe pridržalo do dokončnosti prepisa zvočnega posnetka dela glavne obravnave,

28. marca 2025

**REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE**
=====
ZUNANJI ODDELEK
V MARIBORU

Številka: II U 359/2024
Datum: 31.03.2025

Republika Slovenija
Komisija za preprečevanje korupcije
Dunajska cesta 56

1000 Ljubljana

 REPUBLIKA SLOVENIJA
KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE
3 Dunajska 56, 1000 Ljubljana

Prejeto: 01-04-2025	Sig: 40005
Številka zadeve: 0627-18/2024	Pril.: Vred.:
V vrednosti:	

ZADEVA: Vrnitev upravnega spisa skupaj s pravnomočno sodno odločbo

V upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka dr. SAMO PETER MEDVED, ki ga zastopa dr. Marija Hladin, odvetnica v Škofji Loki, zoper toženo stranko REPUBLIKO SLOVENIJO, ki jo zastopa Komisija za preprečevanje korupcije, Dunajska cesta 56, Ljubljana, zaradi kršitve integritete, vam v prilogi vračamo upravni spis, ki se nanaša na predmetno zadevo ter pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe, izdane v tem upravnem sporu.

PRILOGA:
- upravni spis
- pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe

Višja sodnica
Nevenka Debi, l.r.

630 oddeljni sodnik
Podpis pristojne sodne osebe:

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Potek upravnega postopka

1. Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: Komisija ali KPK) je z izpodbijaninim aktom (ugotovitvami v konkretnem primeru) št. 06216-22/2023/56 42128 z dne 4. 10. 2024 ugotovila, da ravnanje Sama Petra Medveda, podžupana Mestne občine Maribor (tožnika v tem upravnem sporu), ko je:

1. dne 3. 7. 2023 s sporočilom, poslanim z elektronsko pošto, od direktorja občinske uprave Mestne občine Maribor, Srečka Đurova, zahteval, da se mu omogoči vpogled v vse postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumenta „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oz. spodrsaljaje)“, ter zahteval, da se, če je navedeni dokument sestavni del spisa, ta odstrani iz vseh spisov, v katerih se nahaja, in da se vsi izvodi dokumenta uničijo,

s čimer je:

- ravnal v nasprotju s tretjim odstavkom 33.a člena Zakona o lokalni samoupravi (v nadaljevanju: ZLS) in tretjim odstavkom 49. člena ZLS in
- dal navodila, ki so v nasprotju z 32. členom Uredbe o upravnem poslovanju,

ter, ko je:

2. v odgovoru na novinarsko vprašanje št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 za časnik Večer zatrdil, da ni zahteval uničenja tega dokumenta,

s čimer je zavajal javnost,

predstavlja kršitev integritete, kot jo opredeljuje 3. točka 4. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZIntPK).

2. V obrazložitvi izpodbijanega akta KPK pojasnjuje, da je postopek preiskave zaradi suma kršitve integritete uradne osebe uvedla na podlagi prejete prijave, ki tožnika obtožuje zlorabe položaja in grobe prekoračitve pristojnosti politične funkcije. Tožnik naj bi namreč v postopku ugotavljanja domnevnih kršitev pravic zaposlenih na Mestni občini Maribor (v nadaljevanju: MOM), ki je potekal tudi zoper njega, zahteval uničenje uradnega dokumenta.
3. V postopku je KPK od MOM pridobila dokument, naslovljen kot „Priloga dokumenta 069-1-2023-16 (interni zapis)“, ki govori o neprimerni komunikaciji oziroma kršenju pravil na delovnem mestu določenih zaposlenih ter o neprimerni komunikaciji oziroma vedenju tožnika v delovnem okolju in na službenih dogodkih. Dokument je priloga dokumenta „Možnosti odziva delodajalca glede na ugotovljeno dejansko stanje“ z dne 1. 6. 2023, ki je v dokumentarnem sistemu MOM knjižen pod zaporedno št. 069-1/2023-16.
4. KPK je pregledala tudi članek časnika Večer z naslovom „Izsek iz maila podžupana postavlja na laž“ z dne 30. 9. 2023, na podlagi katerega je KPK MOM zaprosila za pojasnila, prosila pa je tudi, naj se ji navedeni dokument posreduje ter opiše, kaj se je z dokumentom dogajalo (ali je bil odstranjen, naknadno ponovno dodan, kdaj se je to zgodilo ter predvsem, kaj je razlog za to in kdo je te spremembe izvršil), zaprosila pa je tudi za sporočilo, ki naj bi ga tožnik dne 3. 7. 2023 ob 10:16 uri po elektronski pošti poslal Srečku Đurovu, ki je po poročanju časnika Večer del spisa.
5. V odgovoru je MOM pojasnila, da je bil dokument, o katerem je govora v članku časnika Večer, na zahtevo Srečka Đurova skupaj s prilogo knjižen v zadevo, kasneje pa je prilogo po dogovoru z županom odstranila Lidija Krebl, takratna v. d. direktorica Mestne uprave MOM, kot je to razvidno iz opombe v popisu dokumenta, ki se glasi: „Priloge dokumenta so stornirane, ker niso nastale pravilno, niso datirane, niso podpisane, ne bi smele obstajati v sistemu ter niso sestavni del postopka.“ MOM je v odgovoru KPK priložila tudi komunikacijo med tožnikom in nekdanjim direktorjem občinske uprave MOM, Srečkom Đurovom, iz katere izhaja, da je tožnik dne 29. 6. 2023 Srečku Đurovu napisal elektronsko sporočilo v zvezi z dokumentom, ki govori o njegovi domnevno neprimerni komunikaciji oziroma vedenju v delovnem okolju in na službenih dogodkih, s katerim ga je seznanil župan. V sporočilu je tožnik izrazil pričakovanje, da bo dobil vse izvode tega dokumenta, ki je bil po njegovem mnenju napisan povsem enostransko, vseboval naj bi ogromno neresnic, napisan pa naj bi bil očitno z namenom, da se mu škoduje. Srečko Đurov je tožniku dne 29. 6. 2023 pojasnil, da je dokument predal županu in da so v dokumentu opisane možnosti odziva delodajalca glede na ugotovljeno dejansko stanje. Pojasnil je še, da so prejeli prijavo javne uslužbenke, zaradi česar so ukrepali in začeli ugotavljati dejansko stanje, navedel pa je tudi, da se zoper tožnika ne vodi nobenega postopka, zaradi česar tožnik ni imel možnosti odgovora oziroma demantija na ugotovitve. V

dopisu z dne 3. 7. 2023 je tožnik Srečko Đurovu odgovoril, da dokument ne povzema resničnega dejanskega stanja, in da bi moral biti zaslišan, da gre zgolj za enostranske občutke javnih uslužbenk ter da dokument, kot je bil sestavljen, ne more biti sestavni del postopka, saj je namenjen njegovi diskreditaciji. Tožnik je ob tem zahteval, da se mu omogoči vpogled v vse postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumenta. V primeru, da je dokument sestavni del spisa, pa je tudi zahteval, da se ta odstrani iz vseh spisov, v katerih se nahaja, in da se vsi izvodi dokumenta uničijo.

6. Zahtevo je tožnik v vednost posredoval Lidiji Krebl, ki je Srečka Đurova nadomeščala v času njegove odsotnosti, ter Urški Tomažič. Isti dan je tožnik dopis poslal tudi županu Saši Arsenoviču v obliki elektronskega sporočila, v katerem je od župana zahteval, da nemudoma odredi, da se mu omogoči vpogled v vse postopke, ki so bili podlaga za pripravo omenjenega dokumenta. Zahteval je tudi, da, če je dokument sestavni del spisa, župan poda zahtevo, da se dokument odstrani iz vseh spisov, v katerih se nahaja in da se vsi izvodi dokumenta uničijo.
7. V dopisu z dne 3. 7. 2023 je Srečko Đurov tožniku pojasnil, da iz spisa ni mogoče izločiti dokumentov, ki so že nastali in so po mnenju tožnika zanj obremenilni. Po ponovnem pozivu tožnika je Srečko Đurov pojasni, da je dokument priloga dokumenta, ki je podpisan z njegove strani, navedel pa je tudi, da začenja pisanja dojemati kot pritisk oziroma ustrahovanje, zaradi česar je tožnika prosil, naj s svojim ravnanjem preneha.
8. Na poziv KPK je MOM v odgovoru z dne 25. 10. 2023 pojasnila, da je bila priloga dokumenta št. 069-1/2023-16 stornirana dne 22. 8. 2023 in da je bil navedeni dokument iz spisa odstranjen, ker ni bil podpisan in datiran ter ni bil del dokumenta št. 069-1/2023-16. Ker je bilo tako dogovorjeno na zaprtem delu seje Mestnega sveta MOM dne 28. 9. 2023, pa se je navedena priloga kasneje ponovno vknjižila v spis.
9. Iz zapisnika o opravljenem inšpekcijskem nadzoru Inšpektorata za javni sektor, Upravne inšpekcije, št. 0610-466/2023-8, ki ga je KPK pridobila v postopku, izhaja, da je izbris dokumentov iz spisa v nasprotju z določili 32. člena Uredbe o upravnem poslovanju. Po mnenju upravnega inšpektorja uradna oseba knjižernih prilog pod zaporedno št. 069-1/2023-16 ne bi smela izbrisati, ampak bi morala v primeru, če je ugotovila, da dokument ali priloga ne sodita v zadevo, dokument ali priloge stornirati in jih pustiti v zadevi, ne pa jih izbrisati in potem naknadno ponovno evidentirati.
10. Na prošnjo KPK za podajo mnenja je v postopku odgovor podal tudi Direktorat za lokalno samoupravo, nevladne organizacije in politični sistem, ki je med drugim pojasnil, da podžupan po ZLS nudi županu pomoč pri njegovem delu ter opravlja posamezne naloge iz pristojnosti župana, za katere ga ta pooblasti. Ob tem je treba upoštevati tudi tretji odstavek 49. člena ZLS, ki določa, da občinsko

•

upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi tajnik občine oziroma direktor občinske uprave. Po 9. točki 6. člena Zakona o javni upravi (v nadaljevanju: ZJU) je župan predstojnik občinske uprave, ki pa lahko skladno s 34. členom ZJU za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca pooblasti tudi uradnika z univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo, s specializacijo ali magisterijem in z najmanj petimi leti službene dobe.

11. KPK je na navedeni podlagi v postopku od MOM pridobila vsa pooblastila, ki jih je župan Saša Arsenovič podelil tožniku kot podžupanu MOM.
12. Ker iz članka časnika Večer z naslovom „Izsek iz maila podžupana postavlja na laž“ z dne 30. 9. 2023 izhaja, da je tožnik za navedeni časnik izjavil, da je od župana zahteval, da „tak zapis ne more postati del dokumenta postopka oziroma se izloči iz uradne dokumentacije, nikakor pa, da se uniči“, je KPK časnik Večer zaprosila za komunikacijo, iz katere izhaja, da je tožnik trdil, da ni zahteval, da se dokumentacija uniči. Na navedeni poziv je časnik Večer KPK predložil odgovor MOM na novinarsko vprašanje št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023, v katerem je tožnik izjavil: „Župan me je seznanil z vsebino zapisa, ki ni podpisan ne datiran in je vsebinsko podajal vrednostno sodbo o ravnanjih Jelke Vrečko in mene. Zato sem od župana zahteval, da tak zapis ne more postati del postopka oziroma se izloči iz uradne dokumentacije, nikakor pa, da se uniči.“ Na izrecno vprašanje novinarja, zakaj je javnost zavajal, da nikoli ni zahteval uničenja dokumenta, pa je tožnik časniku Večer odgovoril: „Javnosti nikoli nisem zavajal, saj nikoli nisem zahteval izločitve ali uničenja kateregakoli dokumenta povezanega z menoj, pač pa le izločitev zapisa, ki ni imel ne avtorja ne datuma nastanka, kar sta na seji mestnega sveta potrdila tako v. d. direktorica občinske uprave, ki je pri postopku sodelovala, kot župan. Vsebina pa je predstavljala vrednostno sodbo o vodji kabineta in meni, a ni vsebovala konkretnih navedb in citatov.“
13. Na očitke tožnika v zvezi z ravnanjem Srečka Đurova pri sestavi dokumenta je KPK pojasnila, da predmet obravnavanega postopka ni ravnanje Srečka Đurova ali sam postopek nastajanja domnevno spornega dokumenta, temveč ravnanje tožnika oziroma njegov nedovoljen vpliv na direktorja občinske uprave ter zavajanje javnosti. Četudi so bile v postopku, v katerem je dokument nastal, nepravilnosti, to po mnenju KPK ne spremeni dejstva, da tožnik ni imel pooblastila za usmerjanje in nadzor občinske uprave.
14. Neutemeljena je po mnenju KPK tudi trditev tožnika, da je imel izbrisani in kasneje dodan dokument zgolj status „zapiska“ in da ni dosegel statusa dokumenta. Kot pojasnjuje, namreč Uredba o upravnem poslovanju ne pozna hierarhije dokumentov oziroma „zapiskov“, ki bi se obravnavali drugače kot navadni dokumenti.
15. Tožniku je bil v postopku pred KPK poslan osnutek ugotovitev o konkretnem primeru, na katerega se je tožnik tudi izjasnil.

16. Glede očitka v izjasnitvi, da tožnik ni usmerjal ali nadziral oziroma vodil dela občinske uprave, je KPK pojasnila, da je tožnik usmerjal občinsko upravo s tem, ko je direktorju občinske uprave MOM, Srečku Đurovu, napisal, naj dokument odstrani iz vseh spisov, v katerih se ta nahaja in naj se vsi izvodi dokumenta uničijo. S tem je tožnik poskušal doseči, da Srečko Đurov ravna na določen način.
17. V zvezi z navedbo tožnika, da je zahteva za vpogled v postopke, ki naj bi bili podlaga za pripravo dokumenta, zakonita zahteva vsakega posameznika po Uredbi št. 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. 4. 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov; v nadaljevanju: Uredba 2016/679) in po 12. členu Zakona o varstvu osebnih podatkov, pa je KPK odgovorila, da navedeni predpisi posamezniku dajejo pravico le do seznanitve z lastnimi podatki in tožnika ne opravičujejo, da daje občinski upravi nedovoljena navodila. Zahteva tožnika v elektronskem sporočilu z dne 3. 7. 2023, ki ga je poslal Srečku Đurovu za vpogled v postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumenta, pa tudi ne predstavlja zahteve za vpogled v lastne osebne podatke. Pravica do seznanitve z lastnimi podatki namreč ne zajema tudi pravice do vpogleda v postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumentov, ki vsebujejo te podatke. Tožnik pa je kot podžupan MOM zahteval tudi odstranitev dokumenta iz vseh spisov, v katerih se dokument nahaja ter uničenje vseh njegovih izvodov, kar pomeni, da namen tožnikove zahteve ni bil zgolj vpogled v lastne podatke.
18. Četudi Srečko Đurov ni imel pooblastila za sestavo dokumenta in čeprav dokument nima vseh elementov, ki jih navaja 63. člen Uredbe o upravnem poslovanju, in kljub temu, da je bilo avtorstvo dokumenta ugotovljeno šele kasneje, to po mnenju KPK ne spremeni dejstva, da tožnik ni imel pooblastila, da kakorkoli vpliva na Srečka Đurova.
19. V postopku je KPK s tožnikom dne 7. 5. 2024 opravila tudi razgovor, v katerem je tožnik pojasnil, da ga je z dokumentom „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oziroma spodrsrljaje)” seznanil župan, ki pa ni vedel, kdo je dopis sestavil.
20. Na vprašanje KPK, zakaj oziroma na kakšni podlagi je v e-sporočilu od Srečka Đurova zahteval odstranitev ter uničenje vseh izvodov dokumenta, je tožnik odgovoril, da je najprej to zahteval od župana, nato pa še od Srečka Đurova. Menil je namreč, da je bil dokument sestavljen zaradi njegove politične diskreditacije, nasprotoval pa je temu, da anonimka postane del uradnega spisa.
21. Na vprašanje, zakaj je za časnik Večer v odgovoru na novinarsko vprašanje zatrdil, da ni zahteval uničenja dokumenta, pa je tožnik odgovoril, da se ne spomni, da bi s časnikom Večer karkoli komuniciral in da je, kolikor mu je znano,

■
—
.

to izjavo pripravila služba MOM za odnose z javnostmi. Na nadaljnje vprašanje, ali navedena služba pripravlja odgovore zanj in ali ni vedno s tem seznanjen, pa je pojasnil, da je v tistem času bila vodja kabineta Jelka Vrečko odsotna in je kabinet deloval nekoliko konfuzno, da pa so imeli nekaj sestankov z gospo Sanjo Hrgota, ki je takrat vodila službo za odnose z javnostmi. Na vprašanje KPK, ali je bil odgovor za časnik Večer usklajen z županom oziroma ali je vedel za odgovor, pa je tožnik pojasnil, da misli, da je bil takrat župan odsoten, da pa se spomni, da so imeli nekaj razgovorov, sestankov na to temo, in da je odgovor pripravila služba za odnose z javnostmi. Na vprašanje, ali je videl odgovor, preden je bil poslan, pa je tožnik odgovoril, da se ne spomni, da pa bi težko rekel, ali ga je videl ali ne.

22. Sanja Hrgota je na zaprosilo KPK v postopku pojasnila, da pri odgovoru časniku Večer osebno ni sodelovala, da pa na novinarska vprašanja, ki so se nanašala na osebno življenje kateregakoli funkcionarja, nikoli niso odgovarjali na lastno pest.
23. Zaradi razjasnitve dejanskega stanja je KPK zaprosilo v postopku poslala tudi Sari Jagodič, ki je po pojasnilu MOM pripravljala odgovor za časnik Večer. Sara Jagodič je v postopku potrdila, da je dokument pripravila ona ter pojasnila, da je bil dokument pripravljen ob sodelovanju tožnika, saj so se vprašanja nanašala neposredno nanj. Obrazložila je, da je služba za odnose z javnostmi v primeru, če je presodila, da gre za odgovor, ki ga služba ne more pripraviti samostojno ter je potrebno sodelovanje posameznika, slednjega vedno pozvala k podaji stališča. Praksa službe za odnose z javnostmi na MOM namreč ni, da samostojno pripravi odgovore, če se vprašanja nanašajo na funkcionarje. Kot je še dodala, se vsa korespondenca s funkcionarji nahaja na službeni e-pošti. Na dodatno zaprosilo je Sara Jagodič še pojasnila, da so s strani novinarske hiše Večer dne 29. 9. 2023 na službeni naslov prejeli zaprosilo za posredovanje podatkov oziroma stališč, vezanih na tožnika ter župana oziroma MOM. Istega dne je elektronsko sporočilo poslala na službene naslove tožnika, župana in Lidije Krebl kot v. d. direktorice mestne uprave MOM ter Rosane Klančnik, ki je v tistem času nadomeščala vodjo kabineta župana. S tem je nadrejene seznanila z vsebino vprašanj ter jih zaprosila za pomoč pri pripravi odgovorov, saj slednjih ni mogla pripraviti samostojno. Od tožnika je odgovore prejela še istega dne, jih je preoblikovala v dokument, ki ga ponavadi posredujejo novinarjem v odgovor, ter slednjega pod št. 0911-3/2023-340 tudi odposlala.
24. Sara Jagodič je KPK predložila tudi elektronsko komunikacijo, iz katere je razvidno, da je tožnik sodeloval pri pripravi odgovora časniku Večer ter da je v sporočilu, ki ga je poslal, zapisano, da ni zahteval uničenja dokumenta.
25. Da je dokument št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 pripravila Sara Jagodič, pa je na zaprosilo KPK potrdila tudi Rosana Klančnik, ki je mnenja, da je bil tožnik z vsebino odgovora seznanjen oziroma da je pri njegovi pripravi tudi

sodeloval. Po njenem vedenju in dosedanjih izkušnjah namreč služba za odnose z javnostmi ne pripravlja odgovorov, vezanih na funkcionarje, brez njihove vednosti in jih novinarjem tudi ne pošlje brez njihove predhodne potrditve.

26. Da je odgovor pripravila služba za odnose z javnostmi in da so imeli nekaj razgovorov oziroma sestankov na to temo, je na seji senata KPK povedal tudi tožnik, ki pa je ob tem dodal, da se ne spomni, da bi videl odgovor, preden je bil poslan. V naknadno poslani izjasnitvi pa je tožnik v zvezi s pojasnilom Sare Jagodič pojasnil, da z elektronskim sporočilom, ki ga je KPK predložila Sara Jagodič, ne razpolaga. Komisiji pa je posredoval nekoliko spremenjeno e-poštno sporočilo, ki naj bi ga poslal odvetniku Gregorju Živku.
27. V komunikaciji, ki jo je KPK poslala Sara Jagodič, je odgovor na vprašanje: „Kateri dokument ste zahtevali, da se izloči iz spisa in uniči?“, zapisan kot: „Župan me je seznanil z vsebino zapisa, ki ni bil podpisan ne datiran in ki je vsebinsko podajal vrednostno sodbo o ravnanjih Jelke Vrečko in mene. Zato sem od župana zahteval, da tak zapis ne more postati del dokumenta postopka oziroma se izloči iz uradne evidence, nikakor pa da se uniči.“ V komunikaciji, ki jo je KPK poslal tožnik, pa je odgovor na to vprašanje: „Župan me je seznanil z vsebino zapisa, ki ni bil podpisan ne datiran in ki je vsebinsko podajal vrednostno sodbo o ravnanjih Jelke Vrečko in mene. Zato sem od župana zahteval, da se tak zapis ne more postati oziroma se izloči iz uradne dokumentacije.“
28. Po oceni KPK sta pojasnili Sare Jagodič in Rosane Klančnik verodostojni. Sara Jagodič je v postopku predložila tudi elektronsko komunikacijo, ki izkazuje, da ji je odgovore za časnik Večer poslal tožnik. Tožnik je sicer sprva zatrjeval, da je odgovor pripravila služba za odnose z javnostmi in da so imeli nekaj sestankov na to temo in da sam nima nič s tem. Po predloženem dokazu o komunikaciji pa je spremenil svojo izjavo in po pregledu elektronske pošte KPK poslal komunikacijo s svojim odvetnikom, v kateri pa so po ugotovitvi KPK navedeni nekoliko drugačni odgovori, kot so bili poslani časniku Večer. Verodostojnosti komunikacije, ki jo je predložila Sara Jagodič, tožnik ni eksplicitno oporekal oziroma je dejal, da se ne spomni, kdaj naj bi prišlo do spremembe, ki izhaja iz predloženega sporočila. KPK izjave tožnika ocenjuje kot manj verodostojne, ker so si nasprotujoče. Sprva je namreč tožnik zanikal kakršnokoli povezavo oziroma vpletenost v pripravo odgovora, ko pa je KPK pridobila komunikacijo, ki izkazuje njegovo vpletenost v pripravo odgovora, pa je tožnik KPK poslal komunikacijo s svojim odvetnikom, kjer pa ni zanj obremenjujočega dela odgovora. Tožnik je tudi navedel, da ne razpolaga s komunikacijo, ki jo je KPK poslala Sara Jagodič. Ob koncu druge izjasnitve pa je priložil prav to komunikacijo, kjer je prav tako spremenjen za tožnika obremenjujoč del odgovora. Tudi v komunikaciji, ki jo je tožnik poslal KPK, je v odgovoru na 3. vprašanje še vedno navedeno, da tožnik ni

zahteval izločitve ali uničenja kateregakoli dokumenta, povezanega z njim, s čimer je tožnik zavajal javnost.

29. Čeprav tožnik fizično ni poslal odgovora časniku Večer in tudi ni podpisnik dokumenta št. 0911-3/2023-340, je tožnik po mnenju KPK odgovoren za vsebino odgovorov, ki jih je služba za odnose z javnostmi MOM posredovala časniku Večer z namenom, da jih ta posreduje javnosti.
30. Na podlagi obrazloženega KPK ugotavlja, da iz elektronske komunikacije med tožnikom in direktorjem občinske uprave MOM, Srečkom Đurovom, izhaja, da je tožnik od Srečka Đurova dne 3. 7. 2023 z zahtevanimi, vsebovanimi v sporočilu, ki ga je z elektronsko pošto poslal ob 10:16, ravnal v nasprotju s tretjim odstavkom 33.a člena ZLS, ki določa, da podžupan opravlja posamezne naloge iz pristojnosti župana, za katere ga ta pooblasti. Iz pooblastil, ki jih je poslala MOM, namreč ne izhaja, da bi imel tožnik pooblastilo za usmerjanje in nadzor občinske uprave. S svojim ravnanjem pa je tožnik ravnal tudi v nasprotju s tretjim odstavkom 49. člena ZLS, ki med drugim določa, da občinsko upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi tajnik občine. Tožnik kot podžupan zato direktorju občinske uprave ne bi smel dajati navodil za delo oziroma od njega zahtevati, da mu omogoči vpogled v postopke in da uniči dokumente. S svojim ravnanjem je tožnik presegel svoje pristojnosti in želel poseči v vsebino zadeve, ki se je nanašala na domnevno sporna ravnanja, ki so se mu očitala.
31. Zahteva za uničenje dokumenta pa je tudi v nasprotju z 32. členom Uredbe o upravnem poslovanju, saj se mora delo organov dokumentirati z ustreznim zapisom tako, da je mogoče delo pozneje pregledovati, preverjati njegovo pravilnost, pravočasnost in kakovost izvajanja, dokazovati dejstva in ohranjati zapise za znanost in kulturo ali za pravno varnost pravnih in fizičnih oseb. Izvršitev zahteve za uničenje dokumenta pomeni po ugotovitvi KPK nepregledno upravno poslovanje in kršitev določb Uredbe o upravnem poslovanju glede evidentiranja dokumentov (32. člen Uredbe), kar je v zapisniku o opravljenem inšpekcijskem nadzoru št. 0610-466/2023-8 z dne 17. 11. 2023 ugotovila tudi Upravna inšpekcija.
32. Kot zaključuje KPK, je bilo ravnanje tožnika sporno tako procesno (saj ne bi smel dajati navodil občinski upravi) kot tudi vsebinsko (tudi če bi imel pooblastilo za dajanje navodil, takšnih navodil ne bi smel dajati).
33. V nasprotju s pričakovano integriteto pa je po ugotovitvi KPK tudi poskus prikrivanja svojega ravnanja pred javnostjo oziroma zavajanje javnosti. To je tožnik storil v odzivu na novinarsko vprašanje v dokumentu št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 oziroma v sporočilu službi za odnose z javnostmi pri pripravljanju odgovora časniku Večer, kjer je med drugim poslal zapisa: „Župan me je seznanil z vsebino zapisa, ki ni bil podpisan ne datiran in je vsebinsko podajal vrednostno sodbo o ravnanjih Jelke Vrečko in mene. Zato sem od župana

zahteval, da tak zapis ne more postati del dokumenta postopka oziroma se izloči iz uradne dokumentacije, nikakor pa, da se uniči," in „Javnosti nikoli nisem zavajal, saj nikoli nisem zahteval izločitve ali uničenja kateregakoli dokumenta, povezanega z menoj ...” Ti navedbi sta bili objavljeni v časniku Večer v članku z naslovom „Izsek iz maila podžupana postavlja na laž” z dne 30. 9. 2023.

34. Iz dokumentacije oziroma komunikacije, ki jo je KPK pridobila od MOM, izhaja, da je tožnik Srečku Đurovu dne 3. 7. 2023, ob 10:16, napisal: „V kolikor je dokument sestavni del spisa, zahtevam, da se dokument odstrani iz vseh spisov, v katerih se nahaja ter da se vsi izvodi dokumenta uničijo.” Iz komunikacije med tožnikom in Srečkom Đurovom tako po ugotovitvi KPK nedvoumno izhaja, da je tožnik zahteval, da se dokument oziroma zapis uniči, kar se ne sklada z njegovimi pojasnili medijem oziroma javnosti v dokumentu št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 oziroma z zapisom v omenjenem članku časnika Večer.
35. Kot na podlagi obrazloženega zaključuje KPK, je tožnik z navedenim ravnanjem kršil integriteto, saj ni prispeval h krepitvi zaupanja javnosti v njegovo delo in integriteto ter v delo in integriteto MOM, kjer opravlja funkcijo.
36. Zavajanje javnosti je KPK opredelila kot kršitev integritete funkcionarjev in javnih uslužbencev v načelnem mnenju št. 06216-8/2020/64 22008 z dne 3. 12. 2020, takšno stališče pa je potrdilo tudi Upravno sodišče RS v sodbi opr. št. II U 17/2021-19 z dne 21. 5. 2021. V načelnem pravnem mnenju je med drugim zapisano, da se od podžupanov (funkcionarjev) utemeljeno pričakuje, da bodo svoje pristojnosti izvajali z najvišjo stopnjo strokovnosti, skrbnosti, odgovornosti, transparentnosti, objektivnosti in nepristranskosti, kar vključuje, da s svojimi dejanji svojih pristojnosti ne bodo presegali.
37. V zvezi s pričakovanim ravnanjem KPK še pojasnjuje, da bi se tožnik moral vzdržati dajanja kakršnihkoli navodil občinski upravi, če za to nima pooblastila, pa tudi v primeru, če bi takšna pooblastila imel, bi moral z navodili ostati v okviru zakonov in podzakonskih predpisov, s čimer bi krepil zaupanje javnosti v svojo integriteto in integriteto MOM. Od osebe, ki opravlja funkcijo podžupana, se tudi pričakuje, da pri odgovarjanju na novinarska vprašanja podaja resnične in točne podatke ter svoja dejanja primerno obrazloži.

Tožbene navedbe

38. Zoper Ugotovitve o konkretnem primeru št. 06216-22/2023/56 42128 z dne 4. 10. 2024 je tožnik vložil tožbo v upravnem sporu, v kateri navaja, da bi KPK pri odločanju morala upoštevati dejstva oziroma informacije, s katerimi je razpolagal v času, ko naj bi storil očitana dejanja. V kolikor bi namreč bile vse okoliščine zadeve tožniku znane že dne 3. 7. 2023, ko je poslal elektronsko sporočilo, ki je predmet očitka, do poizvedb ter spornih zahtev niti ne bi prišlo. Odgovornost za to, da ni bil seznanjen z vsemi dejstvi in okoliščinami zadeve, je po mnenju

tožnika na Srečku Đurovu, nekdanjem direktorju občinske uprave MOM, za katerega se je šele kasneje izkazalo, da je avtor pisanja z naslovom "Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oziroma spodrsjaje)", v zvezi s katerim je tožnik podal zahteve.

39. Glede navedenega pisanja tožnik zatrjuje, da je obremenjeno s številnimi pomanjkljivostmi. Nima namreč obveznih sestavin po 63. členu Uredbe o upravnem poslovanju, iz pisanja ni razvidno, da spada v določen postopek oziroma da je priloga drugemu dokumentu, na vsebino listine, katere avtorstvo je bilo tožniku takrat nepoznano, pa tudi ni imel možnosti izjave. Z vidika tožnika zato pisanje v trenutku, ko je dne 3. 7. 2024 (pravilno: 3. 7. 2023) poslal sporno sporočilo, ni predstavljalo oziroma ni moglo predstavljati dokumentarnega gradiva v smislu določbe 32. člena Uredbe o upravnem poslovanju, po kateri se obveznost evidentiranja dokumentarnega gradiva razteza izključno na tisto gradivo, ki nastane v okviru oziroma v zvezi z delom v organu. Razlaga toženke, da vsako pisanje, ki se nahaja v spisu, predstavlja dokumentarno gradivo v smislu navedene uredbe, po mnenju tožnika odpira vrata zlorabi in samovolji, saj omogoča povsem anonimno, samovoljno in arbitrarno vlaganje pisanj v spise s poljubno, pa tudi popolnoma fiktivno vsebino. Zahteva za uničenje pisanja, ki očitno ni dokumentarno gradivo, zato po prepričanju tožnika ne more predstavljati kršitve določb Uredbe o upravnem poslovanju glede evidentiranja dokumentov, zaradi česar ravnanje tožnika ni sporno niti z materialnega niti s procesnega vidika.
40. Toženka je pri odločanju tudi spregledala, da je tožnik e-sporočila dne 29. 6. 2023 in dne 3. 7. 2023 (tudi e-sporočilo, poslano ob 10:16 uri, ki vsebuje navedbe, ki so predmet očitka) naslovil tako na Srečka Đurova kot tudi na Saša Arsenoviča kot župana MOM, ki je bil v sporočilih označen pod „Cc“. V sporočilu dne 3. 7. 2023, ki je bilo poslano ob 10:19 uri, je tožnik na župana Saša Arsenoviča in pod „Cc“ tudi na Srečka Đurova naslovil še eno e-sporočilo, v katerem je župana prosil, da v zvezi s spodnjim mailom nemudoma odredi, da se tožniku omogoči vpogled v vse postopke, ki so bili podlaga za pripravo omenjenega dokumenta, zahteval pa je tudi, da župan poda zahtevo, da se dokument odstrani iz vseh spisov, v katerih se nahaja ter da se vsi izvodi dokumenta uničijo. Iz konteksta navedene korespondence po mnenju tožnika izhaja, da je zahteval zgolj odpravo ugotovljenih nezakonitosti in da ni želel usmerjati in nadzorovati dela občinske uprave oziroma Srečka Đurova. Zahteval je le, da to stori župan, ki je za to tudi pristojen. Zato je zmoten zaključek toženke, da naj bi z navodili, danimi Srečku Đurovu, presegel svoja pooblastila. Ker toženka v okviru dokazne ocene ni presojala vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj, s tem ko se je strogo formalistično, nezakonito ter ozko osredotočila le na vsebino e-sporočila tožnika z dne 29. 6. 2023, ki je bilo

poslano ob 04:10 PM uri, je bil v postopku kršen 10. člen Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP).

41. Po mnenju tožnika ima vsak zaposleni nadrejenega oziroma osebo, pristojno za nadzor nad zakonitim poslovanjem (v konkretnem primeru župana), pravico opozoriti na nezakonitost in zahtevati odpravo kršitev, še posebej, če nezakonitosti zaposlenemu povzročajo škodo. Tovrstno ravnanje ima podlago v prepovedi povzročanja škode (*neminem laedere*), skladno s katero se je vsakdo dolžan vzdržati ravnanja, s katerim bi utegnil drugemu povzročiti škodo.
42. Kot še dodaja tožnik, pa je tudi splošno znano, da funkcionarji javno opozarjajo na domnevne nezakonitosti, ki ne sodijo v njihovo pristojnost, pa to z vidika integritete ni sporno. Tako je npr. tudi predsednica državnega zbora, Urška Klakočar Zupančič, javno opozorila na domnevno nezdružljivost funkcije ustavnega sodnika ddr. Klemna Jakliča in ob tem celo izrazila pričakovanje, da bo navedeni ponudil svoj odstop. KPK, ki je obravnavala ravnanje ustavnega sodnika, ob tem ni ugotovila, da bi predsednica državnega zbora z opozorilom kršila integriteto v smislu 3. točke 4. člena ZIntPK.
43. Z zahtevo za vpogled v postopke, ki so bili podlaga za pripravo pisanja, je tožnik želel in dejansko zahteval zgolj dostop do lastnih osebnih podatkov, s čimer je izvrševal pravico, ki mu jo dajeta Uredba 2016/679 in 12. člen Zakona o varstvu osebnih podatkov. Sočasna vložitev zahteve za izločitev in uničenje vseh izvodov pisanja, ki je bila z vidika tožnika v času podaje zahteve povsem legitimna, na naravo ostalih zahtev ne more imeti vpliva.
44. Ravnanje pod točko 1 izreka izpodbijanih ugotovitev, ki se očita tožniku, zato ne predstavlja kršitve integritete v smislu 3. točke 4. člena ZIntPK.
45. V zvezi z očitkom pod točko 2 izreka ugotovitev pa tožnik poudarja, da je v postopku pred KPK pojasnil, da iz elektronske korespondence med njim in Saro Jagodič, zaposleno v MOM na področju odnosov z javnostmi, izhaja, da je Jagodičevi odgovore na novinarska vprašanja poslal tako, da ji je posredoval („forwardiral“) svojo korespondenco na temo odgovorov z odvetnikom Gregorjem Živkom. V postopku pred KPK je v zvezi s tem pojasnil, da mu ni jasno, kdaj je prišlo do sprememb, ki izhajajo iz sporočila, ki ga je toženki izročila Sara Jagodič, razlike v obeh sporočilih pa so po njegovem mnenju tako minorne, da jih ob preletu besedila na prvi pogled niti ni mogoče opaziti.
46. Kot zatrjuje tožnik, tekom postopka pred KPK svojih navedb ni spreminjal, njegove navedbe pa si tudi ne nasprotujejo, kot to navaja toženka v izpodbijanih ugotovitvah. Elektronsko sporočilo, ki ga je poslal odvetniku Gregorju Živku, je bilo KPK predloženo v svoji izvirni in nespremenjeni vsebini. Toženka pri navedenem odvetniku ni opravila nobenih poizvedb, zato je njena ugotovitev o spremembi sporočila neutemeljena in arbitrarna.

47. Neresnična je tudi navedba KPK, da naj bi navedel, da ne razpolaga s komunikacijo, ki jo je KPK poslala Sara Jagodič in da naj bi na koncu svoje druge izjasnitve predložil prav to komunikacijo. Kot v zvezi z navedenim pojasnjuje tožnik, je v izjasnitvi z dne 15. 7. 2024 navedel, da z elektronskim sporočilom, ki ga je predložila Sara Jagodič, (t.j. z enim sporočilom in ne komunikacijo, kot neresnično povzema toženka), ne razpolaga in da mu ni znano, kdaj je prišlo do spremembe, ki izhaja iz predloženega sporočila. Kot pojasnjuje, se njegove navedbe nanašajo na njegov odgovor Sari Jagodič z dne 29. 9. 2023 ob 10:03 AM, ki ga je Sara Jagodič predložila KPK, s katerim je posredoval elektronsko sporočilo odvetniku Gregorju Živku. Kot navaja, toženki ni predložil svojega odgovora z dne 29. 9. 2023 ob 10:33 AM in tudi ne sporočila Sare Jagodič z dne 29. 9. 2023 ob 11:04, saj z njima ne razpolaga. V postopku pred KPK je predložil le osnovno komunikacijo z odvetnikom Gregorjem Živkom, kar po prepričanju tožnika dokazuje, da v postopku ni podajal neresničnih navedb.
48. Glede odgovora na vprašanja časnika Večer tožnik pojasnjuje, da ga je pripravila služba MOM za odnose z javnostmi, kar v izpodbijanih ugotovitvah v točkah 76 in 77 ugotavlja tudi toženka. V zvezi z navedbo Sare Jagodič v postopku, da je pri pripravi vsebine sodeloval tudi sam, pa tožnik zatrjuje, da je dokument pripravila Jagodičeva sama.
49. Tožnik se pri tem sklicuje na svoje navedbe v postopku pred KPK, kjer je pojasnil, da so bili v zvezi s pripravo odgovora opravljene razgovori in sestanki, kar je po njegovem mnenju tudi skladno z navedbami Sare Jagodič, da je tožniku posredovala vprašanja v izjavo, do katerih se je tudi opredelil. Tožnik vztraja pri navedbah, ki jih je podal že v postopku pred KPK - to je, da se ne spomni oziroma da meni, da dokumenta št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 ni potrdil oziroma da se z njim, preden je bil poslan, ni seznanil. Zato je po njegovem mnenju zmoten zaključek KPK, da je svoje navedbe spreminjal in da si njegove izjave med seboj nasprotujejo. To, da se ne spomni enega elektronskega sporočila, poslanega Sari Jagodič, s katerim tudi ne razpolaga, pa po njegovem mnenju tudi ne more kazati na njegovo neverodostojnost, zlasti upošteva dejstvo, da je v zvezi z obravnavano problematiko potekala obsežna tako ustna kot tudi elektronska komunikacija med različnimi osebami.
50. Iz korespondence, ki jo je KPK predala Sara Jagodič, tudi ne izhaja, da bi tožnik ali kdorkoli drug od naslovnikov na prošnjo Sare Jagodič v sporočilu z dne 29. 9. 2023 ob 11:04 potrdil dokument, ki ga je ta pripravila za časnika Večer. Navedeno po mnenju tožnika pritrjuje njegovim navedbam, da z odgovori časniku Večer, preden so bili ti dne 29. 9. 2024 odposlani, ni bil seznanjen in da odgovorov tudi ni potrdil. Iz korespondence, ki jo je toženki poslala Sara Jagodič, nadalje izhaja, da je tožnik svoje odgovore dne 29. 9. 2023 ob 10:33 AM med drugim poslal tudi županu Sašu Arsenoviču, ki je bil s predlogi odgovorov tožnika na zastavljena

vprašanja seznanjen, in ki bi moral in mogel opozoriti na napako v odgovorih, za katero ni jasno, kako se je pripetila.

51. Kot navaja tožnik, ni sporno, da je zahteval uničenje dokumentov, ni pa jasno, zakaj bi to dejstvo prikrival, saj je bilo z njegovo zahtevo po uničenju seznanjenih več oseb pri MOM.
52. V istem časovnem obdobju je bilo v časniku Večer objavljenih večje število prispevkov zoper vodilne funkcionarje MOM, tako zoper župana kot tudi oba podžupana. Glede na vse navedeno se tožniku poraja sum, da je tudi KPK kršila načela integritete, kar kvari videz njene nepristranskosti. Do navedenega očitka se KPK ni opredelila, češ da gre za pavšalne navedbe, zaradi česar so izpodbijane ugotovitve v tem delu v celoti neobrazložene.
53. Glede stališča Upravnega sodišča RS v sodbi opr. št. II U 17/2021-19 z dne 21. 5. 2021 tožnik meni, da je bilo v tej zadevi dejansko stanje drugačno kot je v obravnavani zadevi. Zato je odločitev sodišča v tej zadevi za ta postopek po mnenju tožnika brezpredmetna. V zvezi z načelnim mnenjem KPK št. 06216-8/2020/64 22008 z dne 3. 12. 2020 pa tožnik navaja, da je pripravljeno v zvezi z enakovrstnimi prijavi v določenem časovnem okviru, pri čemer prav v zvezi s podajanjem izjav za javnost iz njega ne izhaja, v zvezi s čim konkretno se je načelno mnenje podajalo.
54. Ker na podlagi okoliščin konkretnega primera ni mogoče zaključiti, da je tožnik storil dejanja, ki predstavljajo kršitev integritete, tožnik predlaga, da sodišče po izvedeni glavni obravnavi tožbi ugodi in izpodbijane ugotovitve KPK o konkretnem primeru v celoti odpravi in vrne zadevo organu v ponovno odločanje. Zahteva tudi povračilo stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Odgovor na tožbo

55. V odgovoru na tožbo toženka vztraja pri izpodbijani odločitvi in sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne. Pojasnjuje, da je postopek suma kršitve integritete zoper tožnika pričela na podlagi prijave, iz katere je bilo razvidno, da je tožnik kot podžupan MOM zlorabil položaj in grobo prekršil pristojnosti politične funkcije s tem, ko je v postopku ugotavljanja domnevnih kršitev pravic zaposlenih na MOM zahteval uničenje uradnega dokumenta v tem postopku.
56. Tožnik pa je integriteto kršil tudi s tem, ko je svoje ravnanje, to je zahtevo, da se sporni dokument odstrani iz vseh spisov ter da se vsi izvodi dokumenta uničijo, poskušal prikriti pred javnostjo oziroma je javnost zavajal s tem, ko je z odzivom na novinarsko vprašanje v dokumentu št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 oziroma v sporočilu službi za odnose z javnostmi pri pripravljanju odgovora

časniku Večer poslal zapisa, iz katerih med drugim izhaja, da je od župana zahteval, da se zapis izloči iz uradne dokumentacije, nikakor pa ni zahteval, da se zapis uniči. Iz dokumentacije, ki jo je v postopku pridobila KPK, namreč izhaja, da je tožnik od Srečka Đurova zahteval, da se dokument oziroma zapis uniči, kar ni v skladu s pojasnili tožnika medijem oziroma javnosti v dokumentu št. 0911-3/2023-340.

57. Glede navedb tožnika v tožbi v zvezi z očitkom pod točko 1 izreka ugotovitev toženka še navaja, da za odločitev v obravnavani zadevi ni pomembno, kdo je avtor spornega zapisa in ali so bile navedbe v pisanju resnične ali ne. Predmet presoje je namreč zgolj to, ali je tožnikova zahteva po izločitvi spornega pisanja iz dokumentarnega sistema, naslovljena na Srečka Đurova, v skladu s pričakovanim delovanjem tožnika ali ne. Za odločitev je tako bistveno le vprašanje, ali je tožnik s svojo zahtevo po izločitvi in uničenju dokumenta presešel svoje pristojnosti in kršil zakonske določbe oziroma določbe o upravnem poslovanju ali ne.
58. Po mnenju KPK je bilo v obravnavanem primeru sporno pisanje utemeljeno knjiženo v dokumentarni sistem, saj se po določbi 33. člena Uredbe o upravnem poslovanju ne evidentira le pošta, ki ni pomembna za poslovanje organa in jo iz gradiva izloči predstojnik organa, tožnik pa, kot obrazloženo, ni imel pristojnosti od Srečka Đurova zahtevati, da izloči in uniči dokument iz sistema.
59. Glede navedb tožnika v tožbi, da se obveznost evidentiranja dokumentarnega gradiva nanaša zgolj na tisto, kar nastane v okviru dela oziroma je v zvezi z delom organa, pa toženka pojasnjuje, da se sporni dokument nanaša na delovnopravno področje organa in da sodi v okvir oziroma je nastal v zvezi z delom organa, zaradi česar sporno pisanje po njenem mnenju nedvomno predstavlja dokumentarno gradivo v smislu Uredbe o upravnem poslovanju.
60. Ker je tožnik elektronsko sporočilo z dne 3. 7. 2023 ob 10:16 uri izrecno naslovil na Srečka Đurova, je KPK pravilno ugotovila, da je tožnik od Srečka Đurova zahteval, da odstrani sporni dokument iz dokumentarnega sistema in uniči vse njegove izvode. Navedba tožnika, da naj bi šlo za zahtevo, dano županu, pa po mnenju toženke ne vzdrži resne presoje, saj iz elektronske korespondence nedvomno izhaja, da je bila zahteva dne 3. 7. 2023 dana neposredno Srečku Đurovu in ne županu, kot to skuša prikazati tožnik. Ni namreč logično, da bi tožnik v elektronskem sporočilu izrecno napisal "Srečko,...", če bi elektronsko sporočilo dejansko bilo namenjeno županu. Navedeno sporočilo je bilo županu, Lidiji Krebl in Urški Tomažič poslano zgolj v vednost, dejansko pa je bilo, kot navaja toženka, namenjeno Srečku Đurovu. Takšnemu zaključku v prid govori tudi dejstvo, da je tožnik tri minute kasneje elektronsko sporočilo poslal tudi Sašu Arsenoviču, v vednost pa tudi Srečku Đurovu, Lidiji Krebl in Urški Tomažič. Da tudi Srečko Đurov ni razumel, da naj bi tožnik zahtevo naslovil na župana, pa po mnenju toženke izhaja tudi iz elektronskega sporočila z dne 3. 7. 2023, ki ga je

ob 10:38 poslal tožniku in v njem pojasnil, da nikakor ni mogoče iz spisa izločati dokumentov, ki so že nastali in so po tožnikovem mnenju zanj obremenilni.

61. Obravnavana zadeva po mnenju toženke tudi ni primerljiva z zadevo, v kateri je predsednica državnega zbora Urška Klakočar Zupančič opozorila na domnevno nezdržljivost funkcije ustavnega sodnika ddr. Klemna Jakliča.
62. Iz pisnega pojasnila, ki ga je KPK pridobila tekom postopka od Sare Jagodič, izhaja, da je dokument, s katerim je bilo odgovorjeno na novinarsko vprašanje časnika Večer, pripravila ona ob sodelovanju tožnika, saj so se vprašanja nanašala neposredno nanj. Sara Jagodič je v postopku tudi opisala ustaljeno prakso MOM pri pripravi odgovorov na novinarska vprašanja in pojasnila, da je od tožnika odgovor prejela še istega dne 29. 9. 2023, ko je njega in druge osebe pozvala za pomoč pri pripravi odgovora. Izjavi je priložila tudi elektronsko komunikacijo, iz katere je razvidno, da je tožnik sodeloval pri pripravi odgovora časniku Večer in da je v sporočilu, ki ji ga je poslal, zapisal, da ni zahteval uničenja dokumentov. V pojasnila Sare Jagodič toženka ne dvomi, saj je v postopku njeno izjavo smiselno potrdila tudi Rosana Klančnik.
63. Za odločitev v tej zadevi so po mnenju toženke nerelevantne navedbe tožnika, da naj bi časnik Večer nekaj dni po objavi članka objavil intervju s predsednikom KPK. Kot pojasnjuje toženka, je KPK samostojen in neodvisen državni organ, ki dela strogo strokovno in objektivno, zaradi česar je tožnikova diskreditacija KPK in njenega dela neprimerna.

Nadaljnje navedbe tožnika v upravnem sporu

64. V pripravljalni vlogi z dne 16. 1. 2025 tožnik vztraja pri svojih tožbenih navedbah in nasprotuje ugotovitvi KPK, da je bila njegova zahteva po odstranitvi dokumenta iz spisov in po njegovem uničenju v nasprotju z 32. členom Uredbe o upravnem poslovanju. Kot navaja, namreč v navedeni uredbi ni nikjer navedeno, da so predmet dokumentiranja tudi listine s fiktivno vsebino, ki niso nastale v okviru dela organa ali v zvezi z njim, in jih je v posamezno zadevo oziroma v spis vložila nepooblaščen oseba ali oseba, ki ni zaposlena ali pooblaščen za delo v organu. Takšne listine nimajo in niti ne morejo imeti lastnosti dokumenta in ne morejo biti dokumentarno gradivo oziroma predmet dokumentiranja.
65. Kot navaja, je med strankama nesporno, da je Sara Jagodič sporočilo novinarske hiše poslala na službene naslove tožnika, župana Saša Arsenoviča, Lidije Krebl, Rosane Klančnik ter navedene zaprosila za pomoč pri pripravi odgovorov. Prav tako ni sporno, da je Sara Jagodič odgovore pripravila izključno na temelju pojasnil, ki jih je podal tožnik, ne da bi, preden je odgovore poslala časniku Večer, pridobila njegovo potrditev ali potrditev ostalih naslovnikov, kot je bila to praksa službe MOM za odnose z javnostmi. Praksa, ki je bila uveljavljena na MOM, da se odgovore, preden se jih odpošlje, posreduje v potrditev, obstaja

ravno zato, da se prepreči, da bi pri pripravi odgovora prišlo do napake oziroma pomote, ali da bi do napake prišlo pri predhodni podaji pojasnil s strani funkcionarja. S tem, ko končni odgovor pregledajo tisti, ki so bili v zadevo neposredno vpleteni, se zagotovi varstvo ravno v primeru, kakršen je obravnavani.

66. Kot navaja tožnik, ni nikoli zanikal svoje vpletenosti v pripravo odgovora na novinarska vprašanja časnika Večer, navajal je le, da je odgovor pripravila oziroma napisala služba MOM za odnose z javnostmi. Med strankama je tako nesporno, da je odgovor pripravila Sara Jagodič. Na neki točki pa je, kot navaja, očitno prišlo do spremembe sporočila, ki ga je pred tem poslal odvetniku Gregorju Živku, pomota pa je ostala neodkrita in je bila posredovana kot odgovor časniku Večer. Glede na navedeno tudi morebitna malomarnost tožnika, ki ni preveril dokončne vsebine sporočila, ki ga je posredoval Sari Jagodič, ne more biti v vzročni zvezi z dokončno, za javnost zavajajočo vsebino odgovora, ki ga je Sara Jagodič napisala, oblikovala ter posredovala časniku. Tožnik ni imel namena javnost kakorkoli zavajati. Do zavajanja javnosti je prišlo v posledici nespoštovanja ustaljene prakse glede priprave odgovorov za javnost pri MOM, za kar pa tožnik ne more odgovarjati.

Narok za glavno obravnavo

67. Sodišče je dne 19. 3. 2025 opravilo narok za glavno obravnavo v prisotnosti tožnika in njegove pooblaščenke ter toženke.
68. O trditvah strank je sodišče na glavni obravnavi izvedlo dokaz s vpogledom v izpodbijane Ugotovitve o konkretnem primeru št. 06216-22/2023/56 42128 z dne 4. 10. 2024 (dokaz A 2), v pisanje z naslovom „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oz. spodrsaljaje)“ (dokaz A 3), v elektronska sporočila z dne 29. 6. 2023 in 3. 7. 2023 (dokazi A 4), v članek s portala Siol.net z naslovom „Predsednica DZ ustavnega sodnika Jakliča poziva k odstopu“ z dne 19. 4. 2024 (dokaz A 5), v novico s strani KPK z naslovom „Komisija je zaradi neporočanja ustavnega sodnika o omejitvah poslovanja uvedla prekrškovni postopek“ z dne 20. 6. 2024 (dokaz A 6), v dokument MOM, kabineta župana, št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 (dokaz A 7), v vhodni dokument št. 06216-22/2023-43, evidentiran dne 28. 6. 2024 (dokaz A 8), v izjasnitev tožnika z dne 15. 7. 2024 s prilogami – elektronsko sporočilo tožnika z dne 29. 9. 2023 in elektronsko sporočilo tožnika z dne 28. 9. 2023 (dokaz A 9), v izjasnitev tožnika z dne 6. 3. 2024 (dokaz A 10), v pojasnilo Rosane Klančnik (dokaz A 11), v pojasnilo Sare Jagodič z dne 6. 6. 2024 (dokaz A 12), v pojasnilo Sare Jagodič z dne 28. 6. 2024 s prilogo – korespondenca, vezana na pojasnila: e-sporočilo z dne 29. 9. 2023 ob 11:04 uri (dokaz A 13), v članek časnika Večer „Izsek iz maila podžupana postavlja na laž“ z dne 30. 9. 2023, v zapisnik o opravljenem inšpekcijskem nadzoru z dne 17. 11.

2023, v sodbi Upravnega sodišča RS opr. št. I U 289/2018-20 z dne 21. 5. 2019 in opr. št. II U 17/2021-19 z dne 21. 5. 2021, sodišče pa se je seznanilo tudi z vsemi ostalimi listinami upravnega in sodnega spisa ter zaslišalo tožnika.

69. Sodišče je na naroku snemalo zaslišanje tožnika, zaradi česar je izdalo sodbe pridržalo do dokončnosti prepisa zvočnega posnetka. Tožnik je dne 26. 3. 2025 podal pravočasen ugovor zoper prepis zvočnega posnetka naroka za glavno obravnavo, kateremu je sodišče s sklepom II U 359/2024-25 z dne 28. 3. 2025 ugodilo in je prepis spremenilo tako, da je upoštevalo podano pripombo. Zoper navedeni sklep ni posebne pritožbe. Sodišče je tako o zadevi odločilo na dan, ko je zapisnik o opravljenem naroku za začasno odredbo postal dokončen, in sicer dne 28. 3. 2025.

Sodna presoja

K točki I izreka:

70. Tožba ni utemeljena.
71. Predmet sodne presoje v obravnavani zadevi je ugotovitev KPK, da je tožnik kot podžupan občine in s tem kot funkcionar lokalne skupnosti kršil integriteto s tem, ko je z navodili, za dajanje katerih ni imel pooblastila župana, in ki so bila tudi v nasprotju s pravili o ravnanju z dokumentarnim gradivom, poskušal vplivati na občinsko upravo. Integriteto pa naj bi tožnik po ugotovitvi KPK kršil tudi z zavajanjem javnosti s tem, ko je na zastavljeno novinarsko vprašanje podal neresnično izjavo.
72. Materialnopravno podlago izpodbijanim ugotovitvam predstavlja določba 3. točke 4. člena ZIntPK, ki opredeljuje pojem integritete kot pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi.
73. Pričakovano delovanje in odgovornost javnih uslužbencev in funkcionarjev pri izvrševanju nalog, ki so jim zaupane v zvezi z njihovim javnopravnim delovanjem, predstavlja po upravno sodni praksi pravni standard. Zakonodajalec je s tem pojma pričakovanega delovanja in integritete pustil vsebinsko odprta z namenom, da ju glede na okoliščine vsakega konkretnega primera posebej napolni KPK. Sodišče lahko v razlago navedenih pojmov poseže le, če presodi, da glede na ustaljene metode razlage prava temu pojmu takšne vsebine ni mogoče dati.¹
74. Po uveljavljeni praksi KPK ter upravno sodni praksi se šteje, da ravnajo

¹ Tako Upravno sodišče RS v sodbah I U 1726/2019 z dne 17. 9. 2020 in II U 17/2021 z dne 21. 5. 2021 ter Vrhovno sodišče RS v sodbi X Ips 182/2017 z dne 9. 10. 2019.

funkcionarji in javni uslužbenci v skladu z integriteto, če spoštujejo pravne predpise in temeljna etična načela, ki veljajo v družbi. S tem, ko pri opravljanju nalog ravnajo zakonito (načelo zakonitosti) in pošteno (etično) oziroma v skladu s pravno dopustnimi cilji, aktivno pripomorejo k udejanjanju vrednot pravne države, to pa v javnosti vzbuja zaupanje v njihovo delo kot tudi v delo državnih ali lokalnih institucij, v okviru katerih jim je zaupano opravljanje določene funkcije, naloge, pooblastila ali jim je dana druga pristojnost.² Da bi torej funkcionarji in javni uslužbenci lahko uživali najvišjo stopnjo javnega zaupanja, se od njih pričakuje, da pri opravljanju svoje funkcije vselej ravnajo z najvišjo stopnjo skrbnosti, vestnosti in poštenja, strokovnosti, odgovornosti, transparentnosti, objektivnosti in nepristranskosti.³ Vsako ravnanje, ki ni v skladu z opisanim, predstavlja kršitev integritete v smislu 3. točke 4. člena ZIntPK.⁴

Glede očitka tožniku pod točko 1 izreka ugotovitev KPK

75. Kot izhaja iz opisa dejanja v točki 1 izreka izpodbijanih ugotovitev, je tožnik po ugotovitvi KPK kršil integriteto s tem, ko je s sporočilom, poslanim z elektronsko pošto, dne 3. 7. 2023 od Srečka Đurova kot direktorja občinske uprave MOM zahteval vpogled v vse postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumenta „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oz. spodrsrljaje)“, zahteval je tudi njegovo odstranitev iz vseh spisov, katerih sestavni del je navedeni dokument, ter uničenje vseh njegovih izvodov.
76. Z zahtevo po odstranitvi in uničenju navedenega dokumenta, ki je sestavni del spisa zadeve, ki je bila v teku pri občinski upravi MOM, naj bi tožnik nezakonito, to je v nasprotju s svojimi pooblastili, pa tudi v nasprotju s pravili upravnega poslovanja, ki predpisujejo dolžno ravnanje z dokumentarnim gradivom, preko direktorja MOM poskušal vplivati na delo občinske uprave oziroma jo usmerjati in nadzirati njeno delo.
77. Kot ugotavlja sodišče, v obravnavani zadevi ni sporno, da je tožnik dne 3. 7. 2023 po elektronski pošti poslal sporočili (prvo ob 10:16 uri in drugo ob 10:19 uri), v katerih je med drugim zahteval izločitev in uničenje dokumenta, ki je nastal v postopku ugotavljanja domnevnih kršitev pravic zaposlenih na MOM, očitki pa so se nanašali na ravnanja tožnika. Prav tako ni sporno, da tožnik kot podžupan MOM v času, ko je poslal navedeni sporočili, ni imel pooblastila župana za dajanje navodil občinski upravi MOM oziroma za njeno usmerjanje in nadziranje.
78. Med strankama pa je spor o tem, kdo je bil naslovnik tožnikovih zahtev oziroma

² Sodba Upravnega sodišča RS II U 17/2021 z dne 21. 5. 2021.

³ Tako tudi KPK v načelnem mnenju št. 06216-8/2020/64 22008 z dne 3. 12. 2020.

⁴ Tako Upravno sodišče RS v sodbah I U 289/2018 z dne 21. 5. 2019 in II U 17/2021 z dne 21. 5. 2021.

od koga je tožnik v sporočilu, ki ga je poslal dne 3. 7. 2023 ob 10:16 uri, zahteval odstranitev in uničenje dokumenta. Tožnik namreč v tožbi zatrjuje, da je navedeno zahtevo naslovil na Saša Arsenoviča kot župana občine, ki je po ZLS pristojen usmerjati in nadzirati občinsko upravo, in ne na Srečka Đurova kot direktorja občinske uprave, kar naj bi po mnenju tožnika pomenilo, da s podanimi zahtevami ni prekoračil svojih pooblastil.

79. Glede navedenih trditev tožnika sodišče ugotavlja, da v predloženih listinskih dokazilih nimajo podlage. Kot namreč pravilno v obrazložitvi izpodbijanih ugotovitev ter v odgovoru na tožbo ugotavlja KPK, iz vsebine elektronskega sporočila, ki ga je tožnik poslal dne 3. 7. 2023 ob 10:16 uri, jasno in nedoumno izhaja, da je zahtevo po vpogledu v postopke ter zahtevo za izločitev in uničenje dokumenta tožnik naslovil na direktorja občinske uprave, Srečka Đurova, in ne na župana občine, kot tožnik to zatrjuje v upravnem sporu. Tožnik je namreč v glavi navedenega sporočila kot glavnega naslovnika navedel prav Srečka Đurova („To: Srečko ĐUROV...“), ostalim prejemnikom sporočila (tudi županu Sašu Arsenoviču) pa je sporočilo poslal le v kopiji („Cc: Saša ARSENOVIČ...“), torej zgolj v vednost. Srečka Đurova je tožnik v uvodu sporočila tudi izrecno nagovoril s besedami: „Srečko, kljub temu, da vem, ti zaradi nujnosti zadeve pišem.....“, kar vse tudi po presoji sodišča kaže na to, da so bile zahteve, ki so vsebovane v nadaljevanju sporočila, nedvomno naslovljene nanj kot na direktorja občinske uprave. Navedene ugotovitve potrjuje tudi dejstvo, da je tožnik kasneje, to je ob 10:19 uri, sporočilo z enakimi zahtevami (za vpogled v postopke in za odstranitev ter uničenje dokumenta) ločeno, posredoval še županu občine, ki je bil v tem sporočilu naveden kot glavni naslovnik, Srečku Đurovu (kakor tudi ostalim naslovnikom v kopiji) pa je bilo to sporočilo poslano zgolj v vednost. Da je tudi Srečko Đurov razumel, da so zahteve tožnika, vsebovane v sporočilu, poslanem ob 10:16 uri, naslovljene nanj, izhaja iz njegovega odgovora, ki ga je dne 3. 7. 2023 ob 10:38 uri poslal tožniku, v katerem je na poslano zahtevo tožniku odgovoril, da iz spisa nikakor ni mogoče izločati dokumentov, ki so že nastali in so po mnenju tožnika obremenilni zanj, saj so takšni posegi nedopustni. Zahtevo za vpogled v vse postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumenta ter za njegovo izločitev in uničenje, je tako tožnik nedvomno podal direktorju občinske uprave, s čimer je (preko zahtev oziroma navodil, danih direktorju, ki je po zakonu pristojen voditi delo uprave⁵) očitno želel vplivati na njeno delo, čeprav za usmerjanje ali nadziranje občinske uprave (kar med strankama ni sporno) ni imel pooblastila župana. Navedeno tudi po presoji sodišča predstavlja ravnanje, ki ni v skladu s pričakovanim delovanjem funkcionarja, saj ni zakonito oziroma v skladu z določbami ZLS (s tretjim odstavkom 33 a. člena v zvezi s tretjim odstavkom 49. člena), iz katerih izhaja, da lahko podžupan usmerja in nadzira občinsko upravo le, če ima za to pooblastilo župana, ki je že po samem zakonu pristojen usmerjati in nadzirati upravo lokalne skupnosti. S tem, ko je tožnik zahteval izločitev in uničenje zanj obremenilnega dokumenta, ki je bil vložen v spis zadeve, pa tožnik

⁵ Občinsko upravo usmerja in nadzira župan, delo občinske uprave pa vodi tajnik občine (tretji odstavek 49. člena ZLS).

ni deloval le v nasprotju s pravili zakona in Uredbe o upravnem poslovanju (32. člen) pač pa tudi izrazito pristransko, kar ne predstavlja ravnanja, ki bi v javnosti vzbujalo zaupanje v zakonitost in poštenost delovanja funkcionarja in institucije (MOM), pri kateri tožnik opravlja funkcijo poklicnega podžupana.

80. Ob med strankama nespornem dejstvu, da je bil dokument, na katerega se nanaša tožnikova zahteva po njegovi izločitvi in uničenju, sestavni del spisa zadeve, v kateri so se ugotavljale domnevne kršitve pravic zaposlenih, za odločitev tudi po presoji sodišča ni pomembno, kako je bil navedeni dokument sestavljen (ali so bila pri njegovi sestavi upoštevana pravila postopka), ali ima vse predpisane sestavne dele in ali je njegova vsebina resnična. Za gradivo, ki ga je treba po prvem odstavku 32. člena Uredbe o upravnem poslovanju dokumentirati oziroma evidentirati tako, da ga je mogoče pozneje pregledovati, preverjati njegovo pravilnost, pravočasnost in kakovost izvajanja, dokazovati dejstva in ohraniti zapise za znanost in kulturo ali za pravno varnost oseb, se namreč šteje vsak zapis, ki se nahaja v obliki dokumenta, zaznamka ali pisarniške odredbe (t.i. dokumentarno gradivo), ne glede na način njegovega nastanka in vsebino. Izjema velja le za t.i. neevidenčno gradivo, ki ga ni treba evidentirati, za katero se po prvem odstavku 33. člena navedene uredbe šteje le pošta (oglaševalska sporočila, čestitke, voščila, poslovna vabila, časopisi, publikacije, predstavitve izobraževalnih programov in podobno), ki ni pomembna za poslovanje organa in jo kot tako določi predstojnik organa.⁶ Glede na obrazloženo, zahteva tožnika po izločitvi dokumenta in vseh spisov zadev in zahteva po njegovem uničenju, ni skladna s predpisanimi pravili o ravnanju z dokumentarnim gradivom, v skladu s katerimi je treba vsak zapis, ki nastane v zvezi z delom organa (z izjemo pošte, kolikor so izpolnjeni določeni pogoji), skrbno evidentirati, kar med drugim pomeni tudi, da zapisov, ki predstavljajo dokumentarno gradivo, v nobenem primeru ni mogoče kar izločiti iz spisov ali celo uničevati – in to kljub njegovim morebitnim vsebinskim ali formalnim pomanjkljivostim.

81. Navedeno velja po presoji sodišča tudi za zapis, vsebovan v obliki dokumenta, ki je naslovljen kot „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oz. spodrsaljaje)“, katerega izločitev in uničenje je v elektronskih sporočilih od direktorja občinske uprave zahteval tožnik, in ki po presoji sodišča kot zapis, sestavljen v okviru dela organa, nedvomno predstavlja primer dokumentarnega gradiva, s katerim je treba ravnati tako, kot to določa uredba. Tožnik se zato kot funkcionar, od katerega se pričakuje posebna skrbnost pri opravljanju funkcije, ki mu je zaupana, svoje odgovornosti za podano zahtevo, ki očitno nasprotuje pravilom upravnega poslovanja, ne more razbremeniti s sklicevanjem na to, da v času, ko je podal zahtevo, ni bil seznanjen z vsemi okoliščinami zadeve (z avtorstvom dokumenta) in da je z zahtevo

⁶ Navedena izjema pa ne velja v primeru, če organ v zvezi z neevidenčnim gradivom kaj ukrene. V takšnem primeru je treba tudi to gradivo evidentirati v skladu z uredbo (drugi odstavek 33. člena Uredbe o upravnem poslovanju).

opozarjal zgolj na nezakonnost poslovanja občinske uprave. Odgovornosti za storjeno dejanje se prav tako ne more razbremeniti s sklicevanjem na svoje pomanjkljivo poznavanje pravnih predpisov. Za funkcionarje in javne uslužbence se namreč pričakuje, da ravnajo vestno in skrbno ter poznajo svoje obveznosti in dolžnosti oziroma predpise s področja svojega delovanja in da v skladu z njimi tudi vselej ravnajo (načelo zakonitosti).⁷

82. Glede trditve tožnika, da je z zahtevo za vpogled v postopke, ki so bili podlaga za pripravo dokumenta, želel zgolj dostop do lastnih osebnih podatkov, s čimer naj bi le izvrševal pravico, ki mu jo dajejo predpisi s področja varstva osebnih podatkov, pa sodišče pojasnjuje, da je tožnik z zahtevo, kot jo je oblikoval (s tem, ko je zahteval ne le, da se mu omogoči vpogled v vse postopke, pač pa tudi, da se zanj sporni dokument iz vseh spisov izloči in uniči), presegel namen in cilj zahteve za dostop do osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj. Po Uredbi št. 2016/679 ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, od organa pravico zahtevati dostop zgolj do lastnih osebnih podatkov ter dostop do nekaterih drugih informacij, ki so taksativno našteje v prvi točki 15. člena navedene uredbe⁸, nima pa posameznik od organa kot upravljavca osebnih podatkov pravico zahtevati vpogleda tudi v vse ostale dokumente posameznih postopkov, ki ne vsebujejo njegovih osebnih podatkov ali drugih informacij, do katerih ima posameznik pravico, prav tako pa tudi ne more zahtevati izločitve celotnega dokumenta, ki je del uradne dokumentacije pri upravnem organu ali celo njegovega uničenja iz razloga, ker se ne strinja z njegovo vsebino, ki je zanj obremenilna. Iz vsebine in konteksta poslani zahteve, v kateri je tožnik v funkciji podžupana občine v pisanju direktorju občinske uprave nasprotoval sami vsebini dokumenta in zato od njega med drugim zahteval njegovo izločitev in uničenje, tako ne izhaja, kar trdi tožnik v tožbi – da je s svojo zahtevo želel doseči zgolj dostop do svojih osebnih podatkov. Z vsebino dokumenta, katerega izločitev in uničenje je zahteval, se je namreč tožnik, kot izhaja to iz priloženih listinskih dokazil (iz odgovorov na novinarska vprašanja in priložene korespondence – priloge A 4 in A 7), seznanil še preden je direktorju občinske uprave dne 3. 7. 2023 ob 10:16 uri poslal zahtevo z navedeno vsebino. Opisane okoliščine v zvezi s podano zahtevo tako po presoji sodišča kažejo na to, da tožnik z zahtevo ni želel zgolj dostopati do lastnih osebnih podatkov, kot to sam zatrjuje, ampak, da je bil cilj njegove zahteve

⁷ Tako tudi Upravno sodišče RS v sodbi II U 151/2023 z dne 5. 10. 2023.

⁸ Posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ima pravico od upravljavca dobiti potrditev, ali se v zvezi z njim obdelujejo osebni podatki, in kadar je temu tako, dostop do osebnih podatkov in naslednje informacije: a) namene obdelave; b) vrste zadevnih osebnih podatkov; c) uporabnike ali kategorije uporabnika, ki so jim bili ali jim bodo razkriti osebni podatki, zlasti uporabnike v tretjih državah ali mednarodnih organizacijah; d) kadar je mogoče, predvideno obdobje hrambe osebnih podatkov ali, če to ni mogoče, merila, ki se uporabijo za določitev tega obdobja; e) obstoj pravice, da se od upravljavca zahteva popravek ali izbris osebnih podatkov ali omejitev obdelave osebnih podatkov v zvezi s posameznikom, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali obstoj pravice do ugovora taki obdelavi; f) pravico do vložitve pritožbe pri nadzornem organu; g) kadar osebni podatki niso zbrani pri posamezniku, na katerega se ti nanašajo, vse razpoložljive informacije v zvezi z njihovim virom; h) obstoj avtomatiziranega sprejemanja odločitev, vključno z oblikovanjem profilov iz člena 22(1) in (4), ter vsaj v takih primerih smiselne informacije o razlogih zanj, kot tudi pomen in predvidene posledice take obdelave za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

predvsem doseči izločitev ter uničenje dokumenta z vsebino, ki je zanj, kot to tudi sam priznava, obremenilna, saj ga osebno diskreditira.

83. Za odločitev v obravnavani zadevi ni pomembno postopanje KPK v drugih primerih, ki jih tožnik omenja v tožbi (primer javnega opozorila predsednice državnega zbora na domnevno nezdružljivost funkcije ustavnega sodnika), pravilnosti izpodbijanih ugotovitev pa ne morejo pod vprašaj postaviti niti tožnikova posplošena ugibanja o kršitvi integritete KPK (zaradi objave več različnih člankov v časniku Večer, ki naj bi diskreditirali vodilne funkcionarje MOM) in njegovi sumi o tem, da KPK deluje pristransko.
84. Ker je torej KPK ob upoštevanju vseh v postopku pridobljenih dokazov tudi po presoji sodišča pravilno ugotovila, da je tožnik z zahtevami, naslovljenimi na direktorja občinske uprave, prekoračil svoje zakonske pristojnosti (po ZLS) in ravnal v nasprotju s pravili Uredbe o upravnem poslovanju, ki kot podzakonski akt ureja ravnanje z dokumentarnim gradivom, je pravilen zaključek KPK, da je tožnik z očitano kršitvijo predpisov kršil integriteto, ki se po 4. točki 3. člena ZIntPK pričakuje od podžupana kot občinskega funkcionarja.

Glede očitka tožniku pod točko 2 izreka ugotovitev KPK

85. Drugo ravnanje, s katerim naj bi tožnik ravnal v nasprotju z integriteto, ki se pričakuje od njega kot funkcionarja, predstavlja po ugotovitvi KPK njegov odgovor na novinarsko vprašanje časnika Večer št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023, s katerim naj bi javnost zavajal z neresnično navedbo, da ni zahteval uničenja dokumenta „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oz. spodrsaljaje)“.
86. Stališče, da pomeni podajanje neresničnih izjav javnosti oziroma novinarjem in s tem posledično zavajanje javnosti nedopustno ravnanje funkcionarjev in javnih uslužbencev, ki predstavlja po 3. točki 4. člena ZIntPK kršitev integritete, je KPK na načelni ravni zavzela že v svojem mnenju št. 06216-8/2020/64 22008 z dne 3. 12. 2020, to stališče pa je v sodbi opr. št. II U 17/2021-19 z dne 21. 5. 2021 potrdilo tudi Upravno sodišče RS. Podajanje izjav, ki se (kasneje) izkažejo za neresnične, je namreč v nasprotju s temeljnimi etičnimi pravili, ki veljajo v družbi. Funkcionarji oziroma javni uslužbenci s tovrstnimi izjavami v temelju rušijo zaupanje javnosti v njihovo delo (v poštenost in ugled) in ugled institucij, v okviru katerih opravljajo svojo funkcijo oziroma naloge, ki so jim v javnem interesu zaupane. To pravno stališče, ki je splošno veljavno, je treba upoštevati tudi pri odločanju v obravnavani zadevi, v kateri se z vidika vpliva na integriteto funkcionarja presoja dajanje neresničnih izjav novinarjem. Sodišče zato zavrača kot neutemeljen ugovor tožnika, da stališča, ki je bilo zavzeto v zadevi II U 17/2021, v tej zadevi zaradi drugačnega dejanskega stanja, ni mogoče uporabiti.⁹

⁹ V zadevi II U 17/2021 je sodišče z vidika vprašanja kršitve integritete presojalo ravnanje ministrice,

-
87. Glede ugotovitev pod točko 2 izreka med strankama ni spora o tem, da je Sara Jagodič, zaposlena v službi za odnose z javnostmi MOM, po prejemu vprašanj časopisne hiše Večer dne 29. 9. 2023 tožnika in druge naslovnike v elektronskem sporočilu zaprosila za pomoč pri pripravi odgovorov na zastavljena vprašanja. Prav tako ni sporno, da ji je na poslana vprašanja, ki so se nanašala nanj, v elektronskem sporočilu odgovoril le tožnik in da je Sara Jagodič odgovore tožnika na zastavljena vprašanja še istega dne v dokumentu s št. 0911-3/2023-340 z dne 29. 9. 2023 poslala časopisni hiši Večer. Sporno pa je, ali drži ugotovitev KPK, da je tožnik v odgovoru na zastavljena novinarska vprašanja, ki jih je dne 29. 9. 2023 poslal Sari Jagodič, z namenom, da jih ta nato pošlje novinarski hiši, zatrdil, da ni zahteval uničenja dokumenta „Funkcionar, poklicni podžupan dr. Samo Peter Medved neprimerna komunikacija/vedenje v delovnem okolju in na službenih dogodkih (prelaganje odgovornosti za lastne napake oz. spodrsaljaje)*“.
88. Tožnik namreč v tožbi zatrjuje, da obstaja med dokumentom z odgovori na zastavljena novinarska vprašanja, ki jih je dne 29. 9. 2023 poslal Sari Jagodič, in dokumentom, ki ga je ta nato še istega dne poslala časopisni hiši Večer, zaradi napake oziroma spremembe sporočila, razlika v vsebini njegovih odgovorov, zatrjuje pa tudi, da se z dokumentom št. 0911-3/2023-340, preden ga je Sara Jagodič dne 29. 9. 2023 poslala časopisni hiši, v nasprotju z uveljavljeno prakso pri službi MOM za odnose z javnostmi ni seznanil in da njegove vsebine, preden je bil dokument poslan, tudi ni potrdil.
89. Z navedenimi trditvami se želi torej tožnik razbremeniti odgovornosti za vsebino poslanih odgovorov časniku, s katerimi naj bi po ugotovitvi KPK zavajal javnost s tem, ko je v odgovorih zanikal, da nikoli ni zahteval uničenja dokumenta. Da navedena trditev tožnika (da nikoli ni zahteval uničenja dokumenta) ni resnična, pa ugotavlja, glede na vsebino korespondence med tožnikom in Srečkom Durovom ter županom občine MOM z dne 3. 7. 2023, tudi sodišče.
90. V zvezi z navedbami tožnika sodišče ugotavlja, da je tožnik tožbi kot dokaz svojih trditev (prilogi A 7 in A 13) priložil med drugim tudi elektronsko sporočilo, v katerem je dne dne 29. 9. 2023 ob 10:33 uri Sari Jagodič (pa tudi županu Sašu Arsenoviču in ostalim naslovnikom) posređoval odgovore na zastavljena novinarska vprašanja, ki jih je v sporočilu pred tem (ob 10:03) poslal tudi
- V sporočilu sta bila med drugim tudi odgovora tožnika na zastavljeni novinarski vprašanji, glede katerega dokumenta je zahteval, da se izloči iz spisa in uniči in zakaj je javnost zavajal, da nikoli ni zahteval uničenja dokumenta. Na vprašanji je tožnik odgovoril med drugim: „Župan me je seznanil z vsebino zapisa, ki ni bil podpisan ne datiran in ki je vsebinsko podajal

ki je novinarki po telefonu podala izjavo (to izjavo pa je zapisala tudi na svoji Facebook strani), za katero se je kasneje ugotovilo, da je neresnična. Na podlagi navedenega je sodišče zaključilo, da je ministrica s podajo izjave, ki ni bila resnična, ravnala v nasprotju s pričakovanim delovanjem in odgovornostjo funkcije, ki jo je opravljala, in s tem kršila integriteto.

vrednostno sodbo o ravnanjih Jelke Vrečko in mene. Zato sem od župana zahteval, da tak zapis ne more postati del dokumenta postopka oziroma se izloči iz uradne dokumentacije, nikakor pa da se uniči." ter „Javnosti nisem nikoli zavajal, saj nikoli nisem zahteval izločitev ali uničenje kateregakoli dokumenta povezanega z mano, pač pa le izločitev zapisa, ki ni imel ne avtorja ne datuma nastanka, kar sta na seji mestnega sveta potrdila tako v.d. direktorica občinske uprave, ki je pri postopku sodelovala, kot župan...“.

91. Po ugotovitvi sodišča se vsebina odgovorov na zastavljena novinarska vprašanja, ki jih je v navedenem sporočilu tožnik poslal Sari Jagodič, v citiranem delu v ničemer ne razlikuje od odgovorov tožnika na novinarska vprašanja, ki so zapisana v dokumentu št. 0911-3/2023-340, katerih vsebina je bila poslana časniku Večer in nato povzeta v članku z naslovom „Izsek iz maila podžupana postavlja na laž“, ki je bil objavljen dne 30. 9. 2023. Navedeno po presoji sodišča potrjuje izjavo Sare Jagodič v postopku pred KPK (ki jo je v svoji izjavi potrdila tudi Rosana Klančnik), da odgovorov v skladu z ustaljeno prakso v službi MOM za odnose z javnostmi tudi v obravnavanem primeru ni pripravila samostojno, pač pa v sodelovanju s tožnikom, katerega odgovore je po prejemu elektronskega sporočila tožnika, poslanega dne 29. 9. 2023 ob 10:33 uri, le preoblikovala v dokument št. 0911-3/2023-340, in jih nato še istega dne poslala časopisni hiši Večer.
92. V čem konkretno naj bi se vsebina sporočila z odgovori na zastavljena novinarska vprašanja, ki ga je Sari Jagodič dne 29. 9. 2023 ob 10:33 uri poslal tožnik, razlikovala od odgovorov tožnika na zastavljena vprašanja v dokumentu št. 0911-3/2023-340, tožnik ni pojasnil niti v tožbi niti na izrecno in večkrat zastavljeno vprašanje sodišča na zaslišanju na glavni obravnavi. Ker je zapis oziroma vsebina odgovorov tožnika v relevantnem delu (v delu, v katerem tožnik zatrjuje, da nikoli ni zahteval uničenja dokumenta) tako v sporočilu tožnika Sari Jagodič kot v dokumentu št. 0911-3/2023-340 po ugotovitvi sodišča identična, ne drži navedba tožnika, da je pri pošiljanju odgovora (v navedenem delu) prišlo do napake oziroma spremembe njegovega sporočila. Zaradi identičnosti besedila odgovorov za odločitev tudi ni relevantno, ali je tožnik vsebino dokumenta št. 0911-3/2023-340, preden je bil ta poslan časopisni hiši Večer, še enkrat pregledal oziroma potrdil njegovo vsebino.
93. Glede na obrazloženo sodišče ugotavlja, da tožniku v postopku ni uspelo dokazati, da je prišlo v komunikaciji med njim in Saro Jagodič iz službe MOM za odnose z javnostmi pri pošiljanju odgovorov na novinarska vprašanja do napake oziroma spremembe vsebine sporočila in da zato ni odgovoren za odgovor, ki ga je časniku Večer v dokumentu št. 0911-3/2023-340 kot njegov odgovor na zastavljena vprašanja poslala služba MOM za odnose z javnostmi, z vsebovano neresnično in s tem za javnost zavajajočo izjavo, da nikoli ni zahteval uničenja dokumenta.

94. Upošteva vse navedeno sodišče zaključuje, da je pravilna ugotovitev KPK, da je tožnik kršil integriteto tudi s tem, ko je javnost zavajal z neresnično izjavo, dano novinarjem časnika Večer.
95. Ker je toženka v obravnavani zadevi pravilno uporabila materialno pravo in ugotovila dejansko stanje, je sodišče v skladu s prvim odstavkom 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1) tožbo kot neutemeljeno zavrnilo.

K točki II izreka:

96. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, v skladu s katerim v primeru, če sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 28. marec 2025

Višja sodnica:
Nevenka Debi, I.
Priloga je soglasen z izvirnikom.
Priloga pritožbe ni priložena.

